

Viața Creștină

Publicație săptămânală pentru întărire sufletească † Anul III, Nr. 44 (103)

poenita.iasi.mmb.ro

18 noiembrie 2012

Evangelhia și Apostolul

În **Duminica a 26-a după Rusalii** se citește **Evangelhia** de la **Luca 12, 16-21** (*Pilda bogatului căruia i-a rodit țarina*), iar **Apostolul** din **Efesenii 5, 8-19**.

Sinaxar

În această zi pomenim pe Sf. Mc. Platon, Sf. Mc. Roman și Zaheu, diaconii.

Sfântul Mucenic Platon s-a născut în părțile Galatiei, din cetatea Anghira. Pentru că se arăta mărturisitor al învățăturii lui Hristos, a fost supus la diverse suferințe fizice din porunca guvernatorului Agripin: i s-au pus pe piept bucăți de fier încins, trupul său a fost aruncat în foc, smoală, untdelemn încins, etc. După multe pătimiri, guvernatorul îl sfătuiește pe Platon *„că e timpul să se abată de la moarte spre viață”*, adică să se închine idolilor și să scape de moartea venită prin chinuri. La azul acestor cuvinte, Platon a răspuns: *„Bine mă înveți Agripine ca să mă abat de la moarte spre viață, căci fug de moartea cea veșnică și caut viața cea fără de moarte... Nici focul, nici rănila, nici mânia fiarelor, nici tăierea mădurelor nu mă vor despărți pe mine de Dumnezeu cel viu; pentru că nu iubesc veacul acesta de acum, ci pe Hristosul meu, Care pentru mine a murit și a înviat”*. După ce a petrecut optsprezece zile fără mâncare și fără apă, i s-a tăiat capul.

Sf. Mc. Roman. Sfântul mucenic Roman era de neam din Palestina; el a fost diacon al bisericii Cesareiei. Iar în vremea goanei ce se ridicase de păgâni asupra creștinilor petrecea în Antiohia, propovăduind cuvântul lui Dumnezeu și întărind pre credincioși (*Viețile sfinților, III, p. 770*).

Sf. Mc. Zaheu. Sfântul mucenic Zaheu, diaconul bisericii Gadirilor, a fost dus înaintea judecătoriei închinătorilor de idoli, având pre grumazii săi un lanț greu de fier. Și întrebând fiind de judecător, a mărturisit în privescându-l pe Hristos. Deci a fost muncit, cu grele și crude chinuri (*Mineiele, III, pp. 268, 269*)

Sf. Mc. Platon,
Sf. Mc. Roman și Zaheu, diaconii.

Postul Nașterii Domnului un post al darurilor

A început Postul Nașterii Domnului nostru Iisus Hristos. Spre deosebire de Postul Paștilor care este un post cu precădere ascetic, un post care ne invită în primul rând să lăsăm patimile și plăcerile trupești, un post mai aspru, Postul Nașterii Domnului este un post mai blând, un post ușor de ținut, este un post al darurilor. Este un post în care învățăm să dăruim, învățăm să nu-i uităm pe cei săraci, pe cei de pe străzi, pe cei bolnavi, pe cei din închisoare, pe bătrânii din azile, pe copiii din orfelinat și pe toți cei care suferă. Așa cum frumos se spune, decembrie este luna cadourilor, dar nu pentru că magazinele sunt pline cu de toate ci pentru că Dumnezeu ne-a făcut un mare dar făcându-se om ca și noi, născându-se din preacurata Fecioară Maria, pentru ca noi să ne facem dumnezei ca și El.

Este un post al darurilor pentru că magii au venit la copilășul Iisus și i-au adus cadouri, arătând că-L primesc cu bucurie, fiind chiar Dumnezeu din cer. Și noi trebuie să-i aducem daruri frumoase ca și magii. *Dar ce daruri îi plac lui Dumnezeu?* Lui îi place dragostea dintre noi oamenii, îi place buna înțelegere dintre noi, îi place bucuria și lumina de pe chipul nostru când suntem toți ca o familie.

I-ar place lui Dumnezeu să dăm ceva de mâncare celor flămânzi, să dăm o hăinuță groasă celor ce stau în frig, o vorbă bună celor întristați, un zâmbet celor supărați...

„Iar Împăratul, răspunzând, va zice către ei: Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut.”

Post cu folos!

(Balan Claudiu/www.ortodoxiatinerilor.ro)

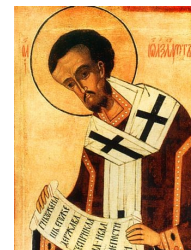
Cel mai vechi manuscris al Evangheliei

Profesorul de la Seminarul Teologic din Dallas, Daniel B. Wallace, a spus că nou-descoperitele fragmente ale **Evangeliei lui Marcu** sunt cele mai vechi artefacte nou-testamentare care există în lume, fiind datate în primul secol după Hristos, în timpul martoriilor Învierii Mântuitorului Hristos. Wallace a anunțat descoperirea la 1 februarie 2012, arătând papirusurile inestimabile, care de atunci au fost analizate atent de către cercetători. Profesorul a identificat un fragment din Evangelhia Sfântului Marcu.

Cel care a datat manuscrisul este unul dintre cei mai faimoși paleografi din lume. Până acum, cel mai vechi manuscris al Evangeliei Marcu a fost Papyrus 45 (P45), care datează din secolul al treilea (c. AD 200–250). Profesorul Wallace a spus că una dintre cele mai fascinante aspecte ale acestei descoperiri este că papirusurile au fost ținute în mâini de câțiva oameni care au văzut Învierea lui Hristos. (www.doxologia.ro)

Sf. Ioan Gură de Aur

Să nu ne temem să postim, căci postul ne scoate din multe rele

Mulți creștini, nedând o prea mare importanță postului, îl țin fără trageră de inimă sau nu îl țin deloc. Și totuși, trebuie să primim postul cu bucurie, nu cu frică și părere de rău, căci nu este înfricoșător pentru noi, ci pentru diavoli. În cazul demonizațiilor, mult poate face postul, mai ales când este însoțit de sora sa bună, care este rugăciunea. De aceea, Hristos a spus: *Acest neam de demoni nu iese decât numai cu rugăciune și cu post.* (Matei 17, 21)

Așadar, dat fiind faptul că postul îi alungă departe pe vrășmașii mântuirii noastre, trebuie să îl iubim, nu să ne temem de el. Trebuie mai degrabă să ne temem de mâncarea multă, mai ales atunci când este însoțită de beție, pentru că ea ne supune patimilor, în vreme ce postul, dimpotrivă, ne scapă de patimi și ne dăruiește libertatea duhovnicească. De ce dovadă a binefacerilor postului mai avem nevoie, atunci când știm că el luptă împotriva diavolului și ne izbăvește de robia păcatului?

Nu numai călugării cu viață îngerească sunt însoțiți de puterea postului, dar și unii mireni, care zboară pe aripile lui până la înălțimile curății sfinte.

Vă amintesc că cei doi mari prooroci ai Vechiului Testament, Moise și Ilie, cu toate că aveau mare îndrăzneală la Dumnezeu, prin virtuțile lor, posteau adesea, iar postul îi apropia de Dumnezeu. Chiar și cu mult înainte de ei, la începuturile creației,

atunci când Dumnezeu l-a plăsmuit pe om, i-a dat deîndată porunca să postească. Dacă Adam împlinea această poruncă, avea să se mântuiască. *Din toți pomii din rai poți să mănânci, iar din pomul cunoștinței binelui și răului să nu mănânci, căci, în ziua în care vei mânca din el, vei muri neperșit!* (Facerea 2, 16-17) Aceasta nu era alta decât porunca de a posti. Dacă și în Paradis era nevoie de post, cu atât mai mult este nevoie în afara sa. Dacă înainte ca omul să fie rănit sufletește, postul era pentru el medicament, cu atât mai mult este medicament acum, când sufletul său este rănit de păcat. Dacă înainte să înceapă războiul poftelor, era absolută nevoie de post, cu atât mai multă nevoie este acum, când suntem în război cu diavolul. Dacă Adam se supunea acestei porunci, nu ar mai fi auzit cuvintele: *pământ ești și în pământ te vei întoarce* (Facerea 3, 19). Pentru că Adam nu s-a supus, au urmat moartea, grijile, suferințele și o viață mai grea decât orice moarte.

Vedeți cum Dumnezeu Se supără atunci când postul este disprețuit? Și nu puteți să vă închipuiți cât Se bucură El când ținem post. Moartea a intrat în om pentru că a nesocotit postul și este scoasă din el prin post. Astfel s-a întâmplat și cu ninivitenii:

Și a fost cuvântul Domnului către Iona, fiul lui Amitai, zicând: „Scoală-te și du-te în cetatea cea mare a Ninivei și propovăduiește acolo, căci fărădelegile lor au ajuns până în fata Mea!” (Iona 1, 1-2). După mai multe peripeții (Iona 1, 3-2, 11), Iona s-a dus la niniviteni și le-a spus că cetatea lor urma să fie distrusă: Patruzeci de zile mai sunt, și Ninive va fi distrusă! (Iona 3, 4). Când au auzit aceste cuvinte, oamenii din Ninive nu s-au arătat disprețuitori și indiferenți. Cu toții – bărbați, femei, stăpâni, robi, copii și bătrâni – au început să postească. Ba și pe animale le-au pus să postească. Iată de ce am spus mai înainte că de mâncarea multă și de băutura ar trebui să ne temem, nu de post: mâncarea și băutura au fost aproape să distrugă cetatea, pe când postul a izbăvit-o.

Proorocul Daniel a fost aruncat în groapa leilor, dar pentru că postise, a ieșit nevătămat, ca și cum ar fi fost aruncat între oi (Dan. 6, 16-23). Dar și cei trei tineri, care au postit la rândul lor, au fost aruncați în foc și au ieșit de acolo cu trupurile luminoase și neatine de flăcări (Dan. 3, 19-27). Dacă focul a fost adevărat, atunci cum de nu i-a ars pe acești oameni? Dacă trupurile lor erau adevărate, cum de nu au fost vătămate? Cum? Întrebă postul să-ți spună. El o să te lămurească în legătură cu această taină, pentru că taină este, cu adevărat, ca trupurile să fie date fiarelor sălbatice sau focului și să nu pățească nimic.

Vezi ce luptă peste fire și apoi ce biruință peste fire? Adu-ți aminte mereu de puterea postului și primește-l cu sufletul deschis, pentru că este nebulie curată să ne îndepărtăm de el, atunci când și de colții leilor fereste, și de

foc scapă, și pe diavoli îi îndepărtează, potolind văpaia patimilor, liniștindu-ne gândul și aducându-ne alte și alte binefaceri.

„Mi-e frică de post pentru că strică și slăbește trupul”, poate că spui tu. Dar să știi că *pe cât se strică materia omului, pe atât se înnoiește sufletul său* (vezi 2 Cor. 4, 16). Pe de altă parte, dacă vrei să cercezi bine lucrurile, vei vedea că postul are grijă de sănătatea trupului. Iar dacă nu crezi cuvintele mele, întrebă-i pe doctori, să-ți zică ei mai bine. Aceștia spun că sănătatea este menținută prin cumpă-

tare la mâncare, pe când lăcomia duce la tot felul de boli, care distrug trupul.

Așadar, să nu ne temem să postim, căci postul ne scoate din multe rele. Mai văd oameni care înainte și după post se îmbuibă cu hrană și cu băutura, pierzând astfel folosul postului. Este ca și cum trupul nostru abia și-ar reveni dintr-o boală și când ar da să se ridice din pat, cineva l-ar lovi tare cu piciorul și l-ar îmbolnăvi și mai tare. Ceva asemănător se întâmplă și cu sufletul nostru atunci când înainte și după post nu suntem cumpătați.

Dar și când postim, nu ajunge să ne abținem de la diferite mâncăruri, ci trebuie să postim și sufletește. **Există primejdia ca ținând posturile rânduite de Biserică, să nu avem nici un folos. Din ce cauză?** Pentru că ne ținem departe de mâncăruri, dar nu ne ținem departe de păcat; nu mâncăm carne, dar mâncăm sufletele celor săraci; nu ne îmbățăm cu vin, dar ne îmbățăm cu pofte trupești; petrecem ziua în post, dar ne uităm la lucruri rușinoase. În felul acesta, pierdem folosul postului. De aceea, postul de mâncare trebuie însoțit de îndepărtarea de orice păcat, de rugăciune și de luptă duhovnicească. Numai astfel vei aduce jertfă bine-plăcută Domnului și vei avea mult folos.

(Sf. Ioan Gură de Aur/ Sursa: ioanguradeaur.ro)

Publicație editată și distribuită gratuit de:

Parohia „Sfinții Arhangheli Mihail și Gavriil”
Poienița - Protopopiatul Pașcani

Adresa:

Hârtoape, com. Vânători, jud. Iași, cod poștal 707578

Concept grafic: **Pr. Marius Tabarcea**

Tel: 0745 77 64 56

email: parohia.poienita@yahoo.ro

web: poienita.iasi.mmb.ro

www.facebook.com/parohiasfintiiivoievozi.poienita